

„Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó, Isten! A halandót visszatéríted a porba, és ezt mondd: Térjete vissza, emberek! Mert ezer esztendő előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őrvtásnyi idő éjjel. Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk! Örvendeztess meg bennünket annyi napon át, ahányon át megaláztál, annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt! Legyenek láthatóvá tetteid szolgálidon, és méltóságod fiaikon!” (Zsolt 90,1-4.12.15-16) Ámen.

Gyászoló Család, Végtisztességet Téví Keresztyén Gyülekezet!

Lukács evangéliumából olvasom Isten ígét, hogy abból vigasztalás, bátorítás és útmutatás szóljon hozzánk akkor is, amikor néhai Duray Miklós koporsója mellett, kicsit magunkat is siratjuk. Az ő halálával ugyanis elmúlt fejünk felöl egy láthatatlan védőpajzs, szertefoszlott az a megfogalmazhatatlan valami, ami mindezidáig – pusztá létével – tartotta vissza a máig élő beneši eltüntetó szándéknak, vagy etnikai tisztogatásnak a különféle megnyilvánulásait. Igen, Miklós halálával védtelenebbek lettünk. Ezért is kell jobban odafigyelnünk az Úr Istenre, aki oltalom és menedék számunkra.

Lukács evangéliuma 21. fejezetének 28. verséből így szól hozzánk az Úr Jézus szava: **„egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke!”** Ámen.

Testvéreim!

Miklós, életében példát adott nekünk arra, hogy meg lehet tenni azt, amiről az Úr Jézus beszél: lehet felegyenesedve, emelt fővel járni és élni akkor is, ha ennek ára van.

„Én emelt fővel tudok végigmenni az utcán, mert tudom, hogy a fiam nem bűnös” – mondta könnyes szemmel Mancsi néni, Miklós édesanyja akkor, amikor a kommunista rendszer, remegő térdel, de izomból reagált Miklós egyenességére. Emelt fővel, messzebbre látott sokaknál. Ezért is lett céltáblája a magyar gyűlölő szlovákoktól kezdve, a bolsevik eszme bármelyik reinkarnációját vallókon keresztül, a gerinctelen és gumigerincű magyarokig, sokaknak. Egyenes maradt, még hátralépéseiben, visszahúzódásában is. Ez az ige, aminek a megélését ott látom Miklós életében, első síkon az egyénhez szól. Most a gyászból szeretne felemelni minket az Úr. A sírba néző tekintetünket kellene az égre emelni, s ehhez hitből fakadó lelki erő kell! Az Úr Jézus ezt az erőt ígéri nekünk váltságában: kereszt-halála és feltámadása révén. Ő maga buzdít minket arra, hogy a gyász letargiájából **„Egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke!”**

Kedves Áron! Korán, nagyon korán kellett felnőned. De hiszem, hogy az a lelki és szellemi alap, amit édesanyádtól és édesapádtól kaptál, s az a hit, ami Isten kegyelméből ott él a lelkedben, meg fog tartani. Emeld fel szívedet az Úrhoz, hogy megvigasztaljon és békességet adjon neked! Tudod, a legnagyobb örökség, amit kaphattál, az egy szeplőtlen és tiszta név. Viseld egyenesen és emelt fővel, ahogyan édesanyád és édesapád tette. A Duray név, tiszteletet vált ki minden józan és igaz magyar emberből. Él tovább ennek megfelelően!

Szól az ige a családhoz. Kedves Éva néni, kedves hozzátartozók! Nagy emberekkel kapcsolatban van olyan érzésem, mintha elvonnánk valamit a családtól. Azzal, hogy egy közösségnek, egy nemzetrésznek, sőt egy nemzetnek is fáj Duray Miklós elvesztése, azzal átérezzük a ti fájdalmatokat is. Köszönjük, hogy ott álltatok mellette, hogy ti voltatok azok, akik a csendes és békés hátországot biztosítottátok számára, amikor ő értünk emelte fel a szavát, vállalva minden következményt. Az Úr üzenete hozzátok, hogy **„Egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke!”**

Hiszem, hogy Isten nemcsak lelki embereket hív el szolgálatra, hanem minden ember Tőle kapja a személyes küldetését, s erről ad majd számot minden lélek Isten színe előtt. Meg van írva, hogy **„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket”** (Jel 14,13). Isten előtt van minden szándék és minden cselekedet.

És szól ez az ige a mi magyar közösségünkhöz is. „*Egyenesedjetek fel, és emeljétek fel a fejeteket*”! Apponyi Albert, Esterházy János és Duray Miklós is ezt szerette volna elérni. Hogy a nemzet, vagy annak egy adott része, egyenesedjen fel és merje felemelni a fejét. Nem harcra, hanem tartásra! Ideje volna egyszer már annak is, hogy még életében hallgassunk arra a vezetőre, aki hittel és alázattal dolgozik a nemzetéért.

Miklós arra is rávilágított, hogy mi nem kisebbség vagyunk, hanem a magyar nemzetnek a része. Ő ennek az igazságnak a kimondásával már emelte a fejünket. S egy bő évtizede azt érezzük, hogy a felegyenesedés ügyében értő és elkötelezett vezetők állnak a helyükön: van esély a nemzetünk számára.

Igen, az egyenességnek mindig ára van, de hosszú távon semmi más nem éri meg! 21 évvel ezelőtt, Budapesten, egy Kossuth téri nagygyűlésen, elhangzott Miklóstól egy mondat, ami miatt sokan – még magyarul beszélők is – felháborodtak. Nem volt ez más, csak egyenesség, amire illik egyenességgel válaszolni. Mélyen tisztelt Miniszterelnök Úr! Köszönjük, hogy most Ön van velünk, Duray Miklóst gyászoló felvidéki magyarokkal!

És szól ez az ige a keresztyén közösség minden egyes tagjához is. „*Egyenesedjetek fel, és emeljétek fel a fejeteket*”! Nekünk ebben a múlandó világban kell élnünk, de nem ide kell berendezkednünk. Azt mondja az írás, hogy „*nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük*” (Zsid 13,14). S az a bizonyos „*eljövendő*” is csak egyenességgel és felemelt fejjel, az Úrhoz felemelt szívvel található meg. Az Úr Jézus váltsága ma is igaz, a bűneinkért való krisztusi elégtétel ma is érvényes és a feltámadás ténye ma is valóság! Csak egyenesedjünk fel hozzá és emeljük fel fejünket és szívünket az Úrhoz!

Testvéreim!

Miklós teljes életében a közösségek létéért és megmaradásáért dolgozott. Lehetett az ifjúsági közösség, magyar iskolarendszer, politikai mozgalom, vagy egy közösség a közös célokért. Ezt az ígét meghallhatjuk úgy is, mintha az ő lelki testamentuma lenne mindazok felé, akikért kiállt, akiket szeretett. Szól ez az ige hozzánk, magyarokhoz: „*Egyenesedjetek fel, és emeljétek fel a fejeteket*”! Ámen.

Búcsúzzunk néhai Dr. Duray Miklóstól. Vigasztalást kérünk az Úrtól fiára, Áronra, nővére Évára és a családtagokra, rokonokra, ismerősökre. És vigasztalást kérünk az őt búcsúztató közösségek, szervezetek és intézmények embereire. Isten oltalma és vigasztaló jelenléte legyen a szülőföldünkkel, keresztyén egyházainkkal és magyar nemzetünkkel.

Imádkozzunk!

Urunk, Istenünk! Megköszönjük neked Duray Miklós életét. Mindazt az jót, bátorságot, kiállást, áldozatot és alázatot, amit az ő magatartásában láthattunk. Köszönjük, hogy Tőled való küldetés-ként hordozta szívében a mi felvidéki magyar közösségünket és nem félt cselekedni még a legnehezebb időkben sem. Hálát adunk mindazokért is, akik ott álltak mellette egészsége évtizedeiben, és akik végig kitartottak mellette betegségének heteiben is. Kérünk, tartsd meg közöttünk az ő lelki és szellemi örökségét. Segíts meg minket, hogy félelem és megalkuvás nélkül tudjunk felegyenesedni és bárki emberfia szemébe nézni. Töröld el szemünk elől a percemberké és az idegen érdekek kiszolgálóinak példáit és építsd meg újra bennünk mindazt, amit ezek megpróbáltak lerombolni. Erősítsd meg minden küzdelmében a mi magyar nemzetünket: a vezetőket és a vezetetteket egyaránt. Imádkozunk egyházainkért, az ige terjedéséért, lelkek megtéréséért. Kérünk, vigasztaló szereteteddel öleld át a gyászoló családot, és mindazokat, akik fájó szívvel gyászoljuk elhunyt testvérünket. Hogy milyen lesz a holnap nélküle? Azt nem tudjuk, de ha a Te kezében van a jövőnk, Urunk, akkor nincs mitől tartanunk. Kérünk vigasztaló és oltalmazó Lelkeddel légy és maradj mellettünk! Ámen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól! Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Áldás:

„Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet. Világosítsa meg az Úr az ő orcáját te rajtad, és könyörüljön te rajtad. Fordítsa az Úr az ő orcáját te reád, és adjon békességet néked” (4Móz 6,24-26). Ámen.